

volilnega reda, pri tem pa ne le vse obstoječe krivičnosti ohraniti, temveč s pomnoženjem nemškonalnih mandatov nadvlado nemške nacionalne stranke v deželni zboru za nepregledno dobo let še utrditi, uvidijo slovenski deželni poslanci, da nikakor ne kaže, da bi s svojo navzočnostjo pomagali do zakonite veljave takemu zakonodajskemu nestvoru.

Pouk v kmetijstvu na učiteljskih. V goriškem deželnem zboru je predlagal slovenski poslanec, naj se na moškem učiteljskem v Gorici ustanovi mesto učitelja za kmetijski pouk ter da se uvede pouk v kmetijstvu v nadaljevalnih razredih ljudske šole. Kakor se vidi, silijo povsod kmetijske razmere, da se sedanji pouk v ljudskih šol tako preustroji, da dobe kmetijski otroci že v šoli nekoliko stanovske izobrazbe.

Proslava zmage Poljakov nad nemškimi vitezi pri Grunwaldu l. 1410. se vrši prek in prek po vsej Galiciji v zlic vsem poskusom, da bi isto zožili in utesnili. Vsi poljski listi so polni poročil o teh slavnostih. Ta vseobča soudeležba naroda daje nam zanesljivo merilo, kako resnično, kako globoko je ogorčenje v vsem narodu poljskem, radi nesrečnega nastopa cesarja Viljema v Marienburgu. Nekateri listi so bili zaplenjeni, ker so malce preživno dajali izraza mišljenju naroda. Iz člankov in zgodovinskih spominov, ki jih prinašajo zlasti opozicijski listi, je znamenita izlazi izjava »Gazete Narodowe« do naroda ruskega. Kakor so — pravi — Rusi pri Grunwaldu stali v isti vrsti s Poljaki, naj vztrajajo poleg Poljakov do onega dne, ko ti poslednji zapoje zahvalno pesem, da je nemški upliv med njimi premagan.

Krščansko-socijalni shod na Velehradu. Na grobu slovanskega apostola sv. Metoda so se sešli pretekle dni naši češki bratje iz Morave in Šlezije, da se posvetujejo, kako uravnati naše javno življenje na podlagi tistih večnih temeljev, katere sta pred več kot tisoč leti zastavila sveta brata razvoju vseh slovanskih rodov. Shod je bil sijajen pojav krščanskega mišljenja moravskih Čehov. Vršil se je v nedeljo in ponedeljek, dne 20. in 21. julija. V nedeljo popoldne ob polu šesti uri se je pričel z molitvijo k sv. Duhu v cerkvi velegrajski, zaključil pa se je v ponedeljek. Zborovanje je bilo v prostorni grajski dvorani. Program je obsegal sledeče točke: Poročilo deželnega izvrševalnega odbora o organizacijski delavnosti ljudskih slojev na Moravi in v Šleziji. Reforma davkov. Nakupne zadruge za male trgovce (posameznike in društva). Dolžnosti organizacije napram produktivnim krščanskim društvom. Volitev izvrševalnega odbora. Slučajni nasveti.

Ob italijanski meji. Italija je zadnji čas mnogo storila, da so se njeni častniki

nečno odtrgal . . . Bumst! . . . Sakramiš . . . Sedaj je pa dobil Tonč tako med rebra, da se mu je zdelo, kot bi ga udaril vol . . . In v tem se je začel polagoma probujati iz spanja. No ti moj ljubi prijatelj, kak red pa je tukaj?! . . . Bliskavo hitro je pogledal krog sebe . . . Saj ni pri »stari pošti«! . . . Kje pa je Neblašnikov Miha? . . . To je pa že preveč!? Ali ga ni ravno prej pretepal z metlo, da se mu je kar bliščalo pred očmi?! . . . Tonč, saj si odšel od »stare pošte«! Kedo se naj vsega spominja?! Aha! Pa je vendarle odtrgal Mihetu čop! . . . Pa saj to ni res; to je kos kravjega repa!! . . . In vendar me je pretepal Miha z metlo! . . . Sedaj se je Tonču popolnoma zjasnilo . . . Toraj šeka me je otepala z repom?! . . . O le čakaj ti hudir kravji, jaz te pa bom tudi otepal, pa — »Tonč, koga boš otepal«, se je zaslišal glas gospodarja, in ubogemu Tonču je kar sapo zaprlo. Gospodar pa ga je pograbil za rame, in ga vrgel na dvorišče, češ, naj si tam ohladi »korajžo«, živino pa pri miru pusti. Kaj je rekel gospodar za otrgani kos repa, ko je opazil, mi ni znano, ker sem jo prej odžvižgal.

seznanili s podrobnostimi ob avstrijski meji in poučili tudi natančno lego in razmere ondodnega sveta. Sedaj so se tudi Avstriji odprle oči in tudi ona je sedaj odredila, da bi prav nič ne bilo napačno, ako tudi avstrijski vojaki malo pobližje spoznajo laško mejo. Iz Pontafle se poroča, da imate že dve kompaniji avstrijskih lovcev vaje v ta namen ob laški meji. Je pač zanimivo to laško-avstrijsko »prijateljstvo«!

Turčija in Crnogora. Na črnogorsko-turški meji se dogajajo v zadnjem času krvavi izgredi navidezno v posestnih rečeh tamošnjih kmetov, ki pa imajo v sebi zares političen pomen. Pri Veliki vasi na Mokri planini so nedavno streljali Albanci in turški vojaki na Črnogorce in sta pri tem dva obležala mrtva, več pa je ranjenih. Nevarnost resnih spopadov je tem večja, ker se pri Plavi in Rugavi zbira turško vojaštvo in albanske čete v večjem številu. — Črnogorski poslanik v Carigradu se je vsled teh dogodkov pri turški vladi pritožil ter zapretil, ako Turčija ne da takoj napraviti miru, da bodo Črnogorci jeli vračati milo za drago.

Dopisi.

Ptuj. (Slovensko pevsko društvo s sedežem v Ptuj) sklenilo je pri zadnji odborovi seji, da se priredi letošnji veliki pevski koncert v nedeljo, dne 7. septembra na Ptuj. Da se izognemo nesporazumljenju glede določenih pesmi za koncert, objavimo danes še enkrat pesmi, ki se bodo pele: H. Volarič »Grajska hči«, mešan zbor s tenor, mezosopran in alt solom; H. Volarič »Slovenskim mladencem« za ženske glasove in s spremljevanjem orkestra. Moška zbor pojeta se iz »Mohorjeve« pesmarice II. zvezek; Ant. Hajdrih »Jadransko morje«; »Slovenski svet, ti si krasan!« H. Volarič. Raznim pevskim društvom oziroma pevcem in pevkam prepusti se za tekmovanje en mešan in en moški zbor ter se bo poklonila za najbolje popevano in prednašano pesem častna društvena diploma. V to svrhu se posebno opozarjajo posamezna pevka društva, da se mnogobrojno blagovolijo vdeležiti tekmovanja ter se ob enem prosijo, da blagohotno naznanijo vsaj do 1. septembra t. l. podpisane odboru pesem, katero so si izbrali za tekmovanje; kajti ta točka je letos še prvičkrat na dnevnem redu.

Častite gg. poverjenike posebno letos prosimo, da delujejo v svojem kraju vstrajno in požrtvovalno v prid našega velevažnega društva, da mu pridobijo mnogo novih udov, posebno pa dobro izurjenih pevk in pevcev, ki se nameravajo v resnici vdeležiti letošnjega koncerta. Nabiralne pole pa naj blagovolijo poslati z nabranimi doneski najpozneje do 1. septembra, da zamoremo pravočasno račune skleniti, da sploh zamoremo pri velikem zboru natanko poročati o društvenem gmotnem stanju.

Letos bo po večletnem odmoru potrebno dobro izvežbanih pevk in pevcev, da se postavimo posebno štajerski slovenski pevci na lastne noge in ravno pri tej priliki pokažemo, kaj zamoremo z lastnimi močmi na glasbenem polju.

Z uljudno prošnjo pa se obračamo k sodelovanju na sosedne pevske zборе izven Štajerske.

Sploh bo za društvo kakor za posamezne pevke in pevce najčastnejše, ako bomo dosegli tudi letos takšen uspeh, ki se bo smel prištevati med najsijajnejše uspehe, s katerimi se že ponaša to društvo.

Še enkrat ponavljamo svojo uljudno prošnjo do častitih gg. poverjenikov kakor tudi do častitih pevk in pevcev, da delujejo kolikor je v njih močeh in tako omogočijo sijajni izid letošnjega pevskega koncerta.

Za odbor »Slov. pevsk. društva«
Kajnih Val., tajnik.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politično zborovanje. V nedeljo, dne 27. t. m. zboruje ob 3. uri popoldne katoliško politično društvo v Konjicah. Gospod Anton Korošec iz Maribora bo govoril o političnem položaju na Spodnjem Štajerskem, g. revizor Ivan Rožman iz Gradca pa o našem združnistvu. Udeležite se shoda v obilnem številu!

Družbe sv. Cirila in Metoda XVII. redna velika skupščina bode letos v četrtek, dne 7. avgusta 1902 v Ilirski Bistrici. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda. — Prvomestnik: Tomo Zupan. Podpredsednik: Luka Sveteč.

Srebrnico ali petindvajsetletnico duhovništva so dne 22. julija obhajali gospodje: Majcen, profesor v Ptuj, Očgerl, župnik pri Sv. Andražu v Slov. gor., Pernat, župnik v Dobovi pri Brežicah, Slavič, župnik pri Sv. Antonu na Pohorju.

Poročil se je dne 16. t. m. g. Anton Cvenkl, trgovec v Sevnici, z gospodično Valerijo Zanier, hčerko blage narodne rodbine gosp. Norbert Zaniera v Št. Pavlu v Savinjski dolini. Čestitamo!

Iz šole. Že od aprila nenamerno službo tretjega učitelja v Zrečah je dne 21. julija prevzela letos izšolana gospica Košel.

Nevihite. Od Sv. Štefana nam pišejo: Mesec julij je letos strahovit po groznih nevihtah. Dne 19. je bil silovit vihar z nalivom deža in točo, ki je napravil mnogo škode na žitnem polju in v vinskih gorah. Strela je vdarila zaporedoma dvakrat v zvonik podružnice sv. Ane na Babnigori, pa je po strelvodu, kojega je nekoliko poškodovala, srečno odletela v zemljo. Zopet je vdarila v hišno poslopje posestnika Matije Pušnik, ko je ravno vsa družina klečala v hiši pri molitvi. Hiša in svinjak sta do tal pogorela. Posestnik je bil za malo svoto zavarovan. Isti čas se je videl v soseščini na Tinski gori tudi ogenj. — Iz Galicije pri Celju: V petek, dne 11. t. mes. je bil pri nas velik vihar, da je drejve lomil. Zraven je deževalo kot bi iz skafa lilo. Dne 17. jul. je bil zopet vihar, padala je tudi toča, pa škode ni naredila. Sadje je tu pa tam polno, drugod pa zopet prazno. Tudi vina ne bo toliko kot se je v začetku kazalo. — Sv. Ema pri Pristavi. Mi, Šent Emčani, Sodnavasčani in Vonarčani smo že navajeni povodnji kakor berač glada, ker skoro vsaki mesec nam poplavi Mestinja naše njive in travnike. A take povodnji, kakršna je bila dne 19. in 20. julija, že dolgo ne pomnimo. Pol metra globoka voda je drla čez naše njive in uničila skoro polovico pridelkov. — Pri Sv. Lenartu v Slov. gor. je udarila strela 16. t. mes. v gospodarsko poslopje posestnika Klobasa ter je isto upepelila. Trudu požarnih bramb iz Sv. Lenarta in od Sv. Trojice se je posrečilo omejiti ogenj. — V Oplotnici pri Konjicah je užgala strela dne 16. julija hišo posestnika Mihaela Puh, ki je popolnoma pogorela. — Tudi iz Gornjega Štajerja se poroča, da je na mnogih krajih strela užgala poslopja in brzojavne naprave.

Samomor. Obesila se je 16. t. m. v gozdu pri Lembahu dekla Marija Šuster. Najbrž je to storila v blaznosti.

Utopil se je v četrtek 17. julija pri Sv. Barbari nad Mariborom orožnik Gnus. Rojen je v Podsredi in je še le pred kratkim predstavljen k Sv. Barbari. Pred dvema letoma je na istem mestu utonil tudi neki orožnik.

Roparski napad. Iz Sv. Bollenka pri Središču nam pišejo: Dne 18. t. m. je neki hudobnež velike in močne postave, s sekiro v roki, v Mladolesu, župnije Središče, napadel Filipa Simoniča, poštnega pota, ki je nesel pošto iz Središča k Sv. Bollenku.

Pot je k sreči imel v roki kol in je z njim spodbil sekirko roparju. Ta pa pota popade za prsi in mu raztrga obleko. Pot je prišel ves prestrašen domu, večja nesreča se mu ni pripetila. Roparja zasleduje orožništvo.

St. Juriju ob juž. žel. Poročil se je 23. t. m. v St. Juriju ob juž. žel. gosp. dr. Anton Schwab, zdravnik v Celju z gospodično Tončiko Kavčič.

Vojaške vesti. Danes pride v Maribor 1., 3. in 4. baterija 3. topničarskega polka iz Gradca, ki gredo na strelne vaje v Krško.

Pohvala za redovnike! Zadnja »Domovina« prinaša članek o slovensko-nemški gimnaziji v Celju, katerega sklepa z besedami: Častno pa moramo omenjati, da so slovenski dobrotniki, zlasti »Dijaska kuhinja«, vč. gg. kapucini in lazaristi darovali revnim dijakom na teden nič manj kot 341 obedov.

Nekaj revnih slovenskih dijakov z dobrimi izpričevali dobi, kakor smo izvedeli, tudi prihodnje šolsko leto zastonj stanovanje, hrano in dobro vzgojo v »zavodu misijonske družbe za gimnazijce« v Ljubljani. Sprejemajo se v prvi vrsti taki, ki žele pozneje vstopiti v družbo misijonarjev sv. Vincencija Pavljanskega; izjemoma pa tudi drugi marljivi dijaki, zlasti ako so tretjo šolo že dovršili. Več se izve pri vodstvu tega zavoda v Ljubljani, Radeckega cesta 18.

Umrla je v Pavlovcih pri Ormožu 14. t. m. zjutraj po dolgi bolezni Marija Keček v starosti 75 let, mati g. kaplana Andraša Kečka. Bila je pridna gospodinja. Sprevod je bil 17. zjutraj, katerega se je udeležilo mnogo ljudi. Naj v miru počiva!

V Ormožu je umrla nagle smrti 20. t. m. Katarina Puntigan. Zvečer v mraku je bila zunaj in ko pride v sobo, se zgrudi na tla in bila je mrtva. Bog bodi milostljiv njenej duši!

Nove knjige. V Gorici je izšla jako znamenita knjiga: »Navod za poslovanje slovenskih raiffeizenskih posojilnic. Spisal Svetoslav Premrov, uradni vodja Centralne posojilnice v Gorici, v samozaložbi pisateljevi.« Mi toplo priporočamo to knjigo! — V Ljubljani pa je izšel prvi snopič »Naši liberalci«. Opisuje takozvano liberalno »vero«. Knjižica se naročuje pri »Obrambnem društvu« v Ljubljani ter stane izvod 40 vin.

Sestavljanje porotnih imenikov. V smislu zakona morajo vse občine v začetku septembra sestaviti prvotne imenike porotnikov za l. 1903. Čeprav v postavi ni zahtevano, da zna porotnik več jezikov, vendar zahtevajo naša glavarstva, da se pri vseh za porotništvo sposobnih moških navede, koliko jezikov govore. Kakor skušnje učijo, se vzamejo večinoma potem sami taki za porotnike, ki znajo nemški ali pa nemški in slovenski. Mi opozarjamo župane, naj bodo previdni pri sestavljanju imenikov. Mnogo je posebnostih takih ljudi, ki pravijo, da ne znajo »nove« slovenščine. Taki ljudje so po našem mnenju nesposobni za porotnike ter se naj pri njih zapiše, da ne znajo pravilne slovenščine. Rodoljubi, pozor!

Pozor pri streljanju! Iz Hotunja na Ponikvi se nam piše: Dne 17. julija se je posestnik Mihael Golež ponesrečil pri streljanju zoper točo. Po neprevidnosti je v naglici nekoliko vdaril s kladivom po nabasnem možnarju, ko ga je deval v cilinder. Ta se sproži, odskoči nazaj, mu zlomi roko in se zarije v zemljo. Mož se je takoj peljal k zdravniku, ki mu je zlomljeno roko poravnal in obvezal. Poškodovanec bo gotovo nekaj tednov pestoval bolečo roko.

Nesreča. V ponedeljek, dne 14. t. mes. popoldne je padel pri Martinu Dremeljnu v Škofji vasi uslužbeni hlapec, ki je vozil les iz Vitanja, tako nesrečno raz voz, da je na mestu mrtve obležal.

Kapelana so ubili! Iz Makol se nam poroča: Gospoda kapelana Antona Mikliča v Makolah so ubili. Dne 16. t. m. je šel na spoved na kraj fare makolske. Nazaj gredé se je oglasil v Majšbergu pri gospodu župniku in proti večeru

odišel proti domu. Pot ga je peljala mimo neke hiše, kjer so imeli gostijo. Tukaj, kakor sem izvedel, so bili prežarji. Videli so gospoda kapelana, da gre domu, in ga prestregli ob neki stranski stezi. Prišli so 4 nadnj. Prvi udaril je gospoda z železom ali kamnom po glavi, da mu prebije klobuk, naredi veliko rano 5 cm globoko v čelu. Gospod se zgrudi in v tem trenutku še drugi mahajo po njem. Gospod obleži nezavesten v krvi. Lopovi zbežijo. Nato je ležal gospod brez zavesti dolgo časa. Ko se nekoliko zave, se komaj vleče domu, kamor pride ves okrvavljen. Drugi dan je bila komisija in zdravnik je obvezal rano, pa našel pri gospodu tudi še drugo rano na hrbtu, prizadeto od kamena. Gospoda je sprevidel gospod provizor studeniški. Od sedaj se ni več zavedal. Dne 23. t. m. zjutraj je umrl. Sprevod bo v petek predpoldan. — Celo faro je vznemirila ta novica. Kedo je to storil? Do sedaj so vjeli 3 ptiče, na katere leti sum. Eden je celo orožnikom všel, ko so ga zvezali, a so ga že dobili. Iz katerega vzroka so napadli gospoda? G. Anton Miklič je bil daleč na okoli znan zaradi svojega milega in tihega značaja, bil je priljubljen od vseh, samo »Štajerčeva« stranka, ki je močno razširjena v Makolah, ga je sovražila smrtno. Žugali in grozili so mu že večkrat, da ga bodo, ker je bil nasprotnik »Štajerca« in ljudi svaril pred tem strupenim berilom. Zadnjič, ko je bilo sv. opravilo pri podružnici sv. Ane, so ga celo motili med službo božjo. Šel jih je posvaril, in zagrozili so mu zopet, ter obljubili, kar so zdaj izvršili. »Štajere« je lahko ponosen na take svoje pristaše!

Banka „Slavija“ — agentura za „Narod“. Znano nam je več slučajev, da nekateri bankini agentje v Ljubljani vsiljujejo zastopnikom banke »Slavije« po Štajerskem znanega razdirača »Slovenski Narod«. Na ta način hočejo menda ljubljanski gospodje naše ljudstvo pripravljati za liberalizem in nemščinstvo. Imenuje se nam tudi gospod, ki je posebno goreč v tem pošiljanju, piše se g. Holc. Mi bomo to naznanili vodstvu bankinemu v Prago, proti »Slaviji« pa se bo začela agitacija, ako jo bodo ljubljanski liberalci še dalje rabili za »Narodove« neumnosti. Zastopniki pa, katerim se »Narod« vsiljuje, naj nemudoma pošljejo nazaj tega umazanca.

Utonil je v St. Pavlu pri Preboldu 8 let star solar. Šel se je kopat v Boljsko, in ker je bila voda kalna vsled dežja, se ni videlo, kjer je globoko, naletel je po nesreči na tako nevarno mesto in zginil v vodi. Trupla še niso našli. Naj bo to v svarilo vsem starišem in otrokom.

V Spodnji Poljskavi so občinske volitve dne 22. t. mes. za Slovence neugodno izpadle. Večino v občinskem odboru bodo imeli posilince. Zavedni Slovenci so storili svojo dolžnost. Kličemo jim: Slava, delajte za bodočnost!

Mrtvo truplo neznanega moža so našli pri uravnavi Drave dne 15. t. mes. ob 8. uri zjutraj v občini Žabovci pri Ptuj. Ležalo je na levem bregu med stebri, s katerimi je Drava ob bregovih zajezena. Truplo je od 30—35 let starega, velikega, močnega moža. Ker je bilo truplo popolnoma nago, se je dotičnik brčkone ponesrečil pri kopanju. Koža na glavi, rokah in nogah je že popolnoma segnita, zato se tudi ne more dognati, ali se je dotičnik ponesrečil, ali je bil umorjen. Truplo so prepeljali v mrtvašnico k Sv. Marku ter obvestili sodnijo.

Nesreča v Studenicah. Dne 18. t. m. je udarila strela ter ubila 14letno deklico in užgala hišo.

Rogatec. No zdaj vsaj vemo, kdaj izključijo kakega dijaka iz celjskega »studentenhajma«. Ali veste gospod urednik, kaj je krivo? Slovensko petje! Tako trdi tukaj pri nas vsa višja »inteligenca«. Tukaj imamo izvrsten slovenski pevski mešani zbor. Kako rada bi se petja udeleževala tudi marsikatera trška hčerka, pa ne sme! Zakaj, potem bi bil njen brat gotovo izključen iz blaženih

prostorov celjskega »studentenhajma«. Tako pravijo. Mi pa pravimo samo to: Bog daj vsem tistim, ki tako pravijo, malo več nepristranske sodbe. Petje vendar ni politika, seveda tukaj v Rogatcu tega ne vedo, tukaj je vse politika, samo slovenski denar ne. Gospodje v »studentenhajmu« pa tudi vedo, kje jih čevlji tišči. Bogu hvalijo, čele morejo dobiti kakega »studentenhajmovca«, in prepričani smo, da bi prišli tudi v Rogatec ponje, četudi s sejmarškim vozom, samo da bi si jih naložili. Tako in enako se godi, se vidi in sliši v presrečnem Rogatcu.

Slovenska Bistrica. »Horacij dulce et utile velevali...«, tako poje naš pesnik-prvak Prešern. Korist z veseljem združiti, prizadeva si tudi »Čitalnica v Slovenski Bistrici« pri veliki ljudski veselici, katero priredi dne 17. avgusta t. l. Pri veselici namreč bode igrala »Narodna godba« iz Celja. Domače pevsko društvo v zvezi s pevskim društvom »Maribor«, ki se veselice korporativno vdeleži, bode skrbelo za lepo narodno pesem. Predstavljal se bo tudi mična slovenska gledališčna igra, da bodo tako vdeleženci v vsakem oziru imeli izvrsten duševni užitek. Za telesne potrebe, vzlasti za dobro domačo vinsko kapljico, skrbel bo naš vrli narodni »Peter«. Tako bo za pravo, nekaljeno veselje v vsakem oziru preskrbljeno! A veselica ima še drug vzvišen namen! Čisti dohodek namenjen je namreč v prid »Dijaskemu domu« v Celju. Zato pa upa pripravljalni odbor, da se bodo slavna narodna društva pri svojih prireditvah blagohotno na nas ozirala, ter da se bodo vrli narodnjaki od blizu in daleč naše veselice v prav obilnem številu udeležili ter tako pokazali, da je treba skupno delati za sveto narodno stvar. Na svidenje tedaj v Slov. Bistrici! — Pripravljalni odbor.

Predrzen napad in samomor. Iz Sv. Marjete poleg Rimskih toplic se poroča: Dne 20. t. m. med večernicami je neki popotni rokodellec v sredi vasi napadel mlado, še ne en mesec omoženo gospodinjico Ano Lokovšek. Gospodar in gospodinja sta bila v prvem nadstropju, ko je hudobnež prišel, in po spodnjih sobah stikal. Ker je gospodinja stikanje in hojo slišala, šla je pogledat. Toda komaj čez stopnice pride, jo oni človek napade, davi in usta tišči, ter na tla vrže. Komaj je nekoliko zakričala, na kar sta mož in še en možki prišla in ženo rešila. Zločinec je dosti toplih dobil od moža in od drugih do tistega časa, da je orožnik prišel in ga odpeljal. Ko ga je orožnik zvezanega pred seboj gнал, je v Vrtečah naenkrat s ceste skočil v močno naraslo Savinjo, nekaj časa še z zvezanimi rokami na hrbtu plaval, potem pa vtonil. Pisem ni nobenih imel. Rekel je, da je sodar iz Zaporežiča. Ta napad je grozovito predrzen, v nedeljo pri belem dnevu, v sredi vasi, blizu toplic, od koder ljudje vedno po cesti skozi vas hodijo.

Poselske knjižice. Nekatera oblastva še vedno kolekujejo poselske knjižice. Poselske knjižice, kakor tudi vse uloge in spisi v poselskih zadevah so v smislu zakona 13. junija 1896, drž. zak. št. 95 koleka proste.

Loka pri Zidanem mostu. Zadnja številka »Rodoljuba« prinesla je dopis, v katerem se blatiijo nekatere osebe, posebno pa naša duhovščina. Posrečilo se mi je zvedeti zgodovino tega dopisa in zato jo objavim. Kmalu po občinski volitvi, katera je izpadla nekoliko drugače, kakor so si nekateri, ki bi čudno radi bili izvoljeni, mislili, zbrali so se eni možaki okoli nekega »soštarskega« škafa, oprali so v njem najpoprej umazane hlače enega »fajrberkerja«, prilili so malo poštne tinte, eden je primešal nekaj gnoja iz grajščinskega hleva, drugi nekaj »financerskega« tobaka in vse to zabelili s »soštarsko« smolo ter s tem napisali dopis v »Rodoljuba« in so ga telefonirali v Ljubljano. Kaj čuda, da je ta dopis izpadel v tem duhu, katerega je imela ona zmes, s katero je bil pisan. Na psovke, ki jih dopis ima zoper našega go-

spoda župnika in na budalosti, ki jih zoper druge osebe prinaša, odgovarjati, bi pač bilo neumno. Kdo se je silil v občino, videlo se je na dan volitve, ko je neki posestnik, ki bi rad celo občino vodil, iz same jeze razsajal in v nedeljo potem ga je njegov prijatelj poskusil posnemati, pa pred sodnijo klican še rad za odpustanje prosil. Nekateri možaki naročili so si kar več iztisov »Rodoljuba« in ga z veseljem nosijo in telefonirajo okoli, kar pri poštenih možeh, katerih možgani še niso prismojeni, vzbuja smeh pomilovanja, in marsikateri pravi, da bi bilo pač dobro, da ljudje, ki imajo »puter« na glavi, rajši doma ostanejo, in se na solnce javnosti ne podajajo, ker bi se znalo zgoditi, da bi »Slov. Gospodar« imel priložnost se z njimi natančneje baviti, kajti tudi v Loki je marsikaj gnjilega.

Vlak je povozil med Vuzenico in Vuhredom 60 let staro Marijo Čern iz Št. Vida. Bila je na mestu mrtva.

V Celju se je umoril Ferdinand Klecl, naučitelj v pokoji. Prerezal si je vrat z britvijo. Star je bil 57 let ter se je sem preselil iz Češkega.

Iz Ruš se nam pojasnjuje o nezgodi, opisani v zadnji številki »Slov. Gospodarja«, ki je zadela Vincenca Jurej, da se je dotičnik kopal sam in ne z drugimi fanti. Obleko so še isti večer našli in se je nesreča takoj naznanila mojstru in c. kr. žandarmeriji. Vtopljenec se ne imenuje Vincenc, temveč Lovrenc Jurej.

Teharje. Tukaj se je utopil v Voglajni dne 17. t. m. Sletni fant Anton Vengust, sin tovarniškega delavca. Pri kopanju je izginil v vodi ter so ga še le čez nekaj časa potegnili mrtvega iz vode.

Premiranje konjev. Pri Sv. Lenartu v Slov. gor. se vrši 2. avgusta t. l. premiranje konjev in sicer iz okrajev Maribor levi dravski breg in Sv. Lenart v Sl. gor. Delila se bodo darila od države, dežele in od dveh okrajnih zastopov ter srebrne svetinje, poudarjene od poljedelskega ministerstva.

Sejmi na Spod. Štajerskem meseca mal. srpana: Kozje 25., Zagorje 31., Teharje 26., Zalec 25., Konjice 31., Dol 31., Sv. Križ pri Ljutomeru 26., Marenberg 31., Fram 26., Sv. Martin pri Vurbergu 28., Ormož 28., Sv. Urban 26., Kostivnica 30., Marija T. v Žitlah 25., Slov. Bistrica 25.

Žitne cene. V Mariboru: 1 hl. pšenice 18 K 40 v, rž 16 K, ječmen 14 K 40 v, oves 16 K 50 v, kuruza 13 K 40 v, proso 13 K 40 v, ajda 12 K, fižol 20 K. — Na Dunaju: 50 kg. pšenice 9 K 80 v, rž 7 K 35 v, kuruza 5 K 30 v, činkvant 6 K 40 v, oves 7 K 40 v, fižol 10 K.

Cerkvene stvari.

Mil. knez in škof so se zadnji torek odpeljali v Gutenbrun pri Hofgasteinu, da si ondi okrepijo svoje šibko zdravje.

Imenovanje. Č. g. Franc Kitak je imenovan za superiora misijonske hiše pri Sv. Jožefu pri Mariboru. Dosedanji superior in duh. svetovalec č. g. Franc Javšovec pride za superiora v Ljubljano.

Župnijo na Ribnici v Pohorju je pobil č. g. Andrej Fišer, dosedaj župnik v Zagorju.

Duhovniške spremembe. Prestavljeni so č. gg. kaplani: Franc Hlastec, iz Laškega kot provizor v Zagorje, Mihael Šket, iz Ribnice na Pohorju kot kapelan v Laško, Ernest Trstenjak, od Sv. Ane na Krembergu v Kamnico, Ivan Topolnik iz Kamnice v Št. Marjeto niže Ptuj, Melhior Zorko iz Št. Marjete niže Ptuj v Leskovec, Franc Lovrenko iz Leskovca v Marijo Snežno, Jožef Panič iz Sv. Antona k Sv. Ani na Krembergu, Ivan Bosina iz Rogatca k Sv. Juriju ob Ščavnici, Anton Miklič iz Makol v Črešnjevce, Ivan Kociper iz Vuzenice kot III. kapelan v Ljutomer. — Na novo nameščeni so č. gg. novomašniki: Maks Vraber v Makole, Peter G. rjup v Luče, Ivan Zakošek v Ro-

gatec, Ivan Ilc v Podsredo, Ivan Jelšnik k Sv. Martinu v Slov. Gradcu, Albin Lubri v Zreče, Ignacij Škamlec k Sv. Antonu v Slov. goricah, Viktor Preglej v Vuzenico.

Na novo nastavljen kot kaplan v Vojniku je č. g. Franc Špindler, dosedaj v glasbeni šoli v Režnu.

Društvena poročila.

Mariborski in celjski abiturijenti prirede dne 26. julija 1902 veselico v veliki dvorani Narod. doma v Celju. Začetek ob 8. uri zvečer.

Bralno društvo pri Sv. Ani n. K. v Slov. gor. obhaja dne 3. avgusta t. l. tretjo svojo obletnico. Začetek ob 4. popoldan. Govor, tamburanje in petje, igra »Vjeti tat«. Poročilo knjižničarja, tajnika in blagajnika. Vsprejemanje novih udov in udnine dosedanjih za 4. leto. Kraj: Krambergejevi zasebni prostori.

Galicija pri Celju. Skoraj v vsaki številki »Slov. Gospodarja« se čita, da je napravilo zdaj eno zdaj drugo društvo zborovanje ali veselico; zlasti bralna društva so delavna. Od povsod drugod se slišijo glasovi, le od nas ni slišati ničesar. Ali naše društvo boleha? Morda je že zaspalo. Ne! Društvo še živi, pa bolj klaverno se drži. Nekaj je napredovalo od lani, pa ne veliko. Lani je bilo 23 udov, letos jih je 26. Letos imamo svojo sobo, katero nam je prepustil g. J. Groblnik, posestnik v Podgori. Imamo nekaj knjig, katere so nam darovali naš č. g. župnik, okoli 70, večino Mohorskih, potem g. M. Strucheli iz Dola, g. J. Četina, obč. tajnik v Artičah, dve knjigi »Škodljivci sadjarstva in vinarstva« po Jan. Dolerju in pa Jernej Golavšek, posestnik v Pernovem, nekaj »Novic.« Vsem tem dobrotnikom bodi srčna zahvala. Nadalje so nam darovali naš rojak č. g. Anton Lednik, župnik v Ločah 10 K, za katere smo nakupili knjig. Tako imamo že vendar nekaj knjig; pa ustregel bi nam se močno, kdor bi nam jih kaj daroval. K Vam, dragi Galičanji, zlasti fantje in dekleta in mladi možje, se danes še enkrat uljudno obračam, ter Vas vabim, pristopite h kmetijskemu društvu. Tukaj boste našli omiko ter si oblažili duha, znali se boste vesti samostojno, pa vendar uljudno, kar Vam bo delalo čast. Naučili se boste pa tudi, kar Vam bode koristilo pri Vašem gospodarstvu prej ali slej. Zahajajte pa pridno v bralno sobo, čitajte časnike in knjige ter se nedolžno zabavajte, tega nam ne more nihče zameriti. Če pa kedaj na katerega po nedolžnem kaka žal beseda prileti, naj pa potrpi, da ne bo zaradi osebnih stvari društvo škodo trpelo, in se razrušilo, kar smo s tako težavo in naporom napravili. Letošnje leto je menilo društvo prirediti tudi veselico, pa ta reč se ni dala speljati, ker društvo še nima dovolj krepke opore in duševnih močij za predstave. Upamo, da se to v prihodnje izpelje, le krepke volje je treba. Torej še enkrat: stopite v društvo in prebirajte poštene liste, katerih se vam ni treba sramovati; »Štajerca« pa vrzite na ogenj, da ne okuži zdravega zraka v Galiciji. Nekdo mi je pravil, da kdor »Štajerca« bere, dobi lahko o kresu nahod. Tega pa nobenemu ne želi Tine Podgorski.

Kat. podpornemu društvu v Celju so tekom drugega polletja min. šolskega leta blagovolili darovati č. gg.: Valentin Selič, župnik v p. 100 K; Peter Erjavec, župnik 20 K; Anton Rančigaj, župnik 20 K; Anton Lednik, župnik 10 K; Jos. Ateneder, župnik 10 K; Alojzij Šijanec, župnik 4 K; Alojzij Kos, župnik 4 K; Jakob Krajnc, provizor 4 K; blagor. g. Ludv. Schellander, rač. uradn. v p. 10 K; gospa Terezija Jezernik, gostiln. sopr. 10 K; — Dalje so prispevale sl. občine: celjska okolica 400 K; Škofjavirus 30 K; Teharje 15 K; in sl. posojilnice: v Celju 600 K; v Konjicah 50 K; v Zalcu 40 K; v Trbovljah 30 K; v Slatini 22-63 K; v Slov. Bistrici 15 K; v Vitanju 10 K. — Društvo

z darovi blagih dobrotnikov vzdržuje tukajšnje zasebno šolo č. šolskih sester, ki je edini slovenski zavod za slovenske deklice celjskega mesta in okolice. Teh je vsolanih nad 400, in vendar se deželni šolski svet vztrajno brani, ustanoviti in vzdrževati v Celju slovensko deklisko šolo. — Zato se društvo vsem dobrotnikom za poslane prispevke najiskrenejše zahvaljuje; ob enem se pa priporoča požrtvovalnim rodoljubom, naj so mu naklonjeni ter mu omogočijo skrbeti za šolski pouk tukajšnjih slovenskih deklic, dokler si celjski in sploh južno-štajerski Slovenci ne bodo priborili svojih postavno jim zajamčenih pravic.

Sv. Ema pri Pristavi. V nedeljo, 13. t. m. smo imeli pri »Kmetijskem društvu pri Sv. Emi« izvanredni občni zbor. Da se je odločil načelnik društva, g. Valentin Voga, da ga skliče, je bil uzrok, ker ravno sedaj pritiskajo tukajšnji nemškutarji v zvezi z izdajalci vere in domovine, t. j. pristaši »Štajerca« z vsemi močmi nanj, da bi ga ugonobili. A ko smo poslušali lepe besede č. g. župnika Ivana Doberšeka in navdušeni govor našega poslovođa, smo segli štajerski Slovenci ob Sotli krepko v roke z brati Hrvati in se zavezali z njimi v obrambo vere, domovine in naših pravic. Torej zvedite nasprotniki, da nas ne uženete v kozji rog, ker mi zavedni kmetje dobro vemo, da Vam je vsako podjetje trn v peti, katero naj bi osvobodilo slovenskega kmeta vsaj jedne pijavke. Zato bomo podpirali in branili »Kmetijsko društvo«, ker smo prepričani, da le edino ono nas reši gospodarskega kakor tudi političnega propada.

Kmetijsko bralno društvo v Gornji Radgoni javi, da vsled slabega vremena ni moglo prirediti slavnosti, kakor je bilo naznanjeno. Zato naznanjamo, da bomo isto slavnost z taistim sporedom imeli prihodnjo nedeljo, dne 27. julija na vrtu g. Osojnika. Prisrčno vabimo zavedne narodnjake k tej slavnosti, da pokažemo tukajšnjim »zmrzlekom«, da nismo bojazljivci, ampak trdni stebri ob meji krutih sovražnikov.

Iz drugih krajev.

Največji kresovi. Vsa večja angleška mesta so pripravila velikanske kresove, ki bi se zažgali na dan kronanja angleškega kralja. Te dni so pa dotične kresove zažgali na čast ravnokar ozdravljenemu kralju Edwardu. Tako so v mestu Ulverston zažgali kres, ki ni meril nič manj kakor 65 čevljev na dolgost in ki je obsegal 4000 centov lesa. Še večji je bil oni kres pri Codnorju, ki je sestajal iz 2500 bukovih tramov, 2060 centov drugega lesa, 200 centov vejevja in 440 centov olja in smole. Mesto Withehaven je dalo narediti celo 120 čevljev visok stolp, čegar temelj je meril 155 čevljev. Stolp je bil iz bičevja spleten in je bil napolnjen s 16.000 centi lesa, katerega so namočili s 1000 galonami petroleja in z ravno toliko smole. Na dano znamenje se je ta stolp zažgal s pomočjo električne baterije.

Zopet poneverjenje na Nemškem. Neki pošten uradnik je na Nemškem poneveril 240.000 K. Zbežal je baje na Avstrijsko.

Nemška nestrpnost. Kakor listi pišejo je izgnala Nemčija iz Gladbeka 40 avstrijskih premogokopov, ki so delali v tistem kraju okoli 10 do 12 let. Vzroka za izgon ni, ker nimajo izgnanci nobene kazni.

Bismarkov stolp hočejo sezidati v Ašu na Češkem. Stal bode baje 55.000 K in bo iz granita. Seveda bo največ plačala občina. Ali je morda ta stolp v spomin leta 1866?

Norost — nalezljiva bolezen. Dr. Wattenberg, zdravnik v nemškem mestu Ljubeku pripoveduje o nekem zelo interesantnem slučaju, ki dokazuje, da nekatere vrsti norosti vplivajo na družega. Slučajno je neka 45 let stara, zelo nervozna ženska postala pred dobrimi šestimi leti — blazna. Ta blaznost je prišla tudi na moža, ki je vidoma postajal tako slaboumen, da so ga morali oddati v blaznico. Čez dve leti za-

